

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Av. del Baró de Càrcer, 37, 1r, 1a. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresòl-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:

<http://www.eltemps.net>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Coordinació: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenas i Víctor Maceda.

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redacció*), Lluís Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Alex Milian i Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Redacció de Perpinyà: Sebastià Girard.

Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*correcció lingüística*), Miquel Benítez (*escàner i imatge*), Vanessa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer, Manuel S. Jardi, Glòria Marcos, Joan Martí, Pere Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch, Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan i Sebastià Girard (Catalunya Nord), Joan Lluís Ferrer (Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sáez (Lleida), Toni Solanelles (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera (EL TEMPS d'Economia), Antoni Albalat, Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Francesc de Paula Burguera, Bea Cabezas, Laia Campos, Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran Casas, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera, Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines, Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi Finestres, Manuel García, Cecília Garrigós, Josep Gifreu, Xavier Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maïte Insa, Gani Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina, Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdéu, Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Miquel-Lluís Muntané, Gustau Muñoz, Joan Nebot, Toni Payà, Ricard Peris, Carles Pont, Joan Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu, Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel, Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo, Manuel Valencia, Àlvar Valls, Melissia Velert, Sergi Verger, Vicenç Villatoro, Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Foto portada: Karlos Corbella.

Arxiu: Jesús Prats (*fotografia*), Rosa Serrano (*documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido, Pere Ribalta (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.

(S'hi inclouen les despeses de transport)

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

La cultura catalana serà la protagonista. l'any 2007, de la Fira del Llibre de Frankfurt –l'aparador més important del món del sector editorial–, segons ha anunciat la consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Caterina Mieras, i el director de l'Institut Ramon Llull, Xavier Folch. La importància de l'esdeveniment i les repercussions positives que tindrà per a la divulgació de la cultura –sobretot la literatura– catalana en l'àmbit internacional són indubtables. Ho explicava Xavier Folch amb un exemple: la cultura grega va ser la convidada d'honor de Frankfurt i va aconseguir que es traduïren a l'alemany trenta títols, mentre que normalment es traduïen només dos o tres obres l'any. De retruc, aquestes traduccions a l'alemany comporten després diverses traduccions a altres idiomes amb un mercat encara més gran, com l'anglès o el francès. Cal esperar que la literatura catalana, que rep una mica més d'atenció del mercat alemany (vuit títols traduïts a l'alemany el 2003 i onze el 2001, segons els catàlegs de l'Institut Ramon Llull), gaudeix d'una oportunitat única amb aquesta fira, per impulsar la traducció de nous autors i intensificar la relació de les nostres editorials amb les empreses alemanyes.

Després de l'experiència de Guadalajara, però, cal reivindicar que siguin la cultura i la literatura catalanes les protagonistes. Seria una injustícia que la voluntat institucional de fer content a tothom diluïra la imatge de la literatura catalana (la literatura en català) i sembrara la confusió en l'àmbit internacional. Si, a casa nostra, els partits polítics –sobretot alguns valencians– fan servir la llengua com a arma de negociació i n'enterboleixen la imatge pública, és imprescindible que la promoció internacional de la cultura catalana siga clara i evite qualsevol equívoc: la literatura catalana és la literatura en català feta arreu dels Països Catalans. Qualsevol inclusió de la literatura espanyola feta a Catalunya és una interferència per a la promoció exterior de la producció literària en català. La literatura espanyola té un mercat natural més gran i molts sistemes de promoció diversos que ja en faciliten la internacionalització. L'Institut Cervantes ja es dedica a promoure els autors catalans que escriuen en aquesta llengua i hi ha fires arreu d'Espanya i Amèrica on la literatura espanyola és convidada d'honor any rere any.

La consellera Caterina Mieras i Xavier Folch han anunciat també que convertiran tot el 2007 en l'any de la cultura catalana per tot Alemanya. En aquest país estan molt estesos els lectorats de català, per la qual cosa hi ha un sector acadèmic expert i un públic potencialment sensible a les propostes de la cultura catalana. Cal celebrar aquestes iniciatives, imaginatives i rendibles, i també animar l'Institut Ramon Llull a recompondre les aliances amb el Govern de les Illes Balears amb vista a aquesta conquesta d'Alemanya: per les raons turisticocomercials que tots coneixem, els autors illencs –i els seus temes i els seus paisatges– poden ser especialment interessants per al públic alemany; de la mateixa manera, els illencs han de tenir un interès especial perquè la seua cultura siga coneguda i compresa entre el públic alemany.

Als nostres lectors

Com la mateixa societat que gestiona, la política cada cop és més depredadora. Ho és especialment amb els propis protagonistes. Els qui durant les dues darreres dècades van gestionar els difícils episodis de la transició de l'estat espanyol, en alguns casos han estat rellevats d'una manera molt més ràpida del que *a priori* ningú no hauria imaginat mai. De manera que la llarga experiència d'aquests personatges sovint queda al marge de l'anàlisi política actual. L'expresident del PNB, Xabier Arzalluz, n'és un clar exemple. En la seva carrera política en actiu ha estat odiat o venerat, però mai no ha passat desapercebut. Ara, vint-i-cinc anys després que el seu partit guanyés les primeres eleccions basques, un 9 de març del 1980, us oferim una extensa entrevista en què, amb més llibertat que mai, analitza la situació política actual. I com sempre, gairebé ningú no s'escapa de la seva contundència verbal.

Enric Rimbau, cap de redacció